

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **T. F.**

oskarżonej z art. 212 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 216 § 1 i 2 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 6 listopada 2023 r. na posiedzeniu
wniosku

Sędziego Sądu Najwyższego X.Y. o wyłączenie go
od udziału w sprawie,
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k.

postanowił

wyłączyć Sędziego Sądu Najwyższego X.Y. od udziału w sprawie
III KS 58/23.

UZASADNIENIE

Obrońca T. F. wywiódł skargę na wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 20 kwietnia 2023 r., sygn. akt IV Ka 2068/22, uchylający wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 26 września 2022 r., sygn. akt II K 1381/21/K i przekazujący sprawę do ponownego rozpoznania. Postępowanie zainicjowane przedmiotowym środkiem zaskarżenia toczy się przed Sądem Najwyższym pod sygnaturą III KS 58/23.

W dniu 12 października 2023 r. Sędzia Sądu Najwyższego X.Y. złożył wniosek o wyłączenie od rozpoznawania przedmiotowej sprawy. W uzasadnieniu podniósł, że w sprawie jako oskarżycielka prywatna występuje M. G. Jest ona zatrudniona w Zakładzie Kryminologii, będącym częścią Katedry Prawa Karnego UJ, której wnioskujący sędzia jest kierownikiem. W związku z tym, w

określonej kategorii spraw wynikających ze Statutu UJ, jest przełożonym oskarżycielki prywatnej w rozumieniu prawa pracy. Ta relacja – zdaniem wnioskodawcy – może powodować w odbiorze zewnętrznym wątpliwości, o których mowa w art. 42 § 1 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Instytucja wyłączenia sędziego stanowi kluczową gwarancję zasady prawa do rzetelnego procesu sądowego, znajdującą umocowanie w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. W myśl art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Jednocześnie należy mieć na uwadze, że bezstronność sędziego, w znaczeniu nadanym powyższym unormowaniem, oznacza jego obiektywną bezstronność, a więc zarówno subiektywne poczucie co do własnej bezstronności, jak i odbiór zewnętrzny, oparty na zobiektywizowanych przesłankach, wyrażany przez odwołanie się do oceny przeciętnego, rozsądnie rozumującego obserwatora procesu [zob. D. Świecki (red.), uwagi do art. 41 k.p.k. (w:) Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2022; wyroki Trybunału Konstytucyjnego z dnia: 27 stycznia 1999 r., K 1/98, OTK-A 1999, z. 1, poz. 3; 20 lipca 2004 r., SK 19/02, OTK-A 2004, z. 7, poz. 67].

Okoliczności podniesione przez Sędziego Sądu Najwyższego X.Y. przekonują, że przedstawione we wniosku obawy mają charakter realny. Niewątpliwie fakt bycia przełożonym oskarżycielki prywatnej M. G. mógłby wywoływać w odbiorze społecznym wątpliwości co do bezstronności sędziego przy rozpoznawaniu sprawy.

W tej sytuacji wyłączenie Sędziego Sądu Najwyższego X.Y. od udziału w rozpoznawaniu niniejszej sprawy jest zabiegiem koniecznym dla usunięcia wątpliwości co do bezstronności w rozumieniu art. 41 § 1 k.p.k.

(A.K.)

[ms]

